

[Ole Vig Jensen]

med arbejdsmarkedet og finansieres og tilrettelægges af arbejdsmarkedets parter. Det er rigtigt, og det jeg tror i og for sig vi skal fortsætte med, men det forhindrer jo ikke, at folketinget – netop dér, hvor der i øvrigt svigtes over for en række grupper – tager initiativer. Vi må naturligvis bestræbe os på i vort arbejde på området at få koordineret og samordnet de fælles bestræbelser, der er nødvendige, herunder arbejdsmarkedets parter.

Forespørgerne har interesseret sig en del for skoleskiftproblematikken ud fra ønsket om at få udstedt centrale bestemmelser. Jeg vil gerne sige, at vi er fra radikal side tilhænger af, at vi får så få centrale bestemmelser som muligt på folkeskoleområdet, men der er måske ét område, hvor det kan være nødvendigt at interessere sig for det, og det er netop med hensyn til skoleskift, idet vi ved, at stadig flere elever i dag må skifte skole i løbet af et almindeligt skoleforløb. Jeg skal dog minde forespørgerne om, at vi allerede i dag har visse muligheder. For det første ved vi, at de vejledende læseplaner stort set følges af de fleste kommuner, og at vi har mulighed for at give supplerende undervisning til de elever, som måtte være kommet i klemme ved skift fra én skole til en anden.

Spørgsmålet om 10. klasse blev rejst. Der blev sagt, at det mest måtte opfattes som en modenheds- og opbevaringsanstalt, og det var nok rigelig stærkt sagt, det kan jeg også se på ordføreren for forespørgerne. Jeg tror bestemt ikke, det er nogen opbevaringsanstalt, jeg tror derimod, det er rigtigt, at det er en modenhedsperiode, eleverne gennemløber i 10. klasse. Jeg indrømmer, at det ikke er overbevisende rigtigt, at vi for fremtiden skal have en 10. klasse hæftet på folkeskolen, som tilfældet er i øjeblikket, men det er ikke aktuelt at drøfte det lige nu. Det, der kan være anledning til at være opmærksom på under de drøftelser, vi vel engang skal have, er, at 10. klasse betyder forholdsvis meget for en gruppe af elever, der ved at forlade folkeskolen et år senere kan gøre det med en langt bedre og mere positiv udgang end fra 9. klasse.

Om de to dagsordensforslag, der er stillet – det sidste har jeg ikke haft lejlighed til at se endnu – vil jeg sige, at jeg følger den indstilling, som er tilkendegivet af hr. J. K. Hansen på forligspartiernes vegne.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg skal først på kristeligt folkeparti vegen afvise den af fremskridtspartiet foreslåede dagsorden. Jeg finder den fuldstændig urealistisk.

Jeg skal også afvise den af kommunisterne foreslåede dagsorden. Vi kan ikke sådan bare lige med et snuptag ændre hele studiestøtten. Der skal virkelig ses dybere på den, også på de skævheder, der er i den; de rettes ikke ved dette forslag.

Jeg sender en lille hilsen til hr. Ingolf Knudsen, der ønskede at drille mig en lille smule. Jeg følte det nu ikke sådan, for enhver i dette folketing, når de skal være helt ærlige, ved jo godt, at skal vi opnå noget, så skal der samarbejdes, det er man helt klar på. Da vi behandlede folkeskoleloven kunne vi vælge at stå udenfor og vaske vores hænder, som nogle har gjort, og senere have lejlighed til at kritisere alt det vi kunne. Men vi står jo også på et fag, der hedder kristendomskundskab, og vi mente, at hvis vi gik med, så var der en mulighed for, at vi kunne opnå noget ved at styrke dette fag.

Jeg synes også, at det, vi har oplevet i dag, hvor hr. Bertel Haarder har udtrykt sig kritisk, netop viser, at der er ingen musefælde, der er ingen, der har solgt sig selv. Man er bare blevet enige om, at skal der ske ændringer, så skal alle være enige. Ingen har frasagt sig sin ret. Når der opstår situationer, når der opstår ting, som vi ikke kan acceptere, så er vi selvfølgelig parate til at tage dem op. Det føler kristeligt folkeparti, og det har vi f. eks. udtrykt i forbindelse med prøverne. Her finder vi noget, der virkelig er væsentligt.

Vi ved jo godt, at vi ikke kan ændre den formålsparagraf, før der er basis i befolkningen for det. Jeg har lyst til at sige én ting til: Hvordan virkede det før med formålsparagraffen? Her var man netop vidne til, at dette med den kristne skole ikke alene var gjort med, at det stod i formålsparagraffen. Det så man stort på. Men i dag prøver man at udnytte den nuværende formålsparagraf, der måske kunne være god nok på mange måder, men som netop bliver misbrugt, derved at man anvender den yderste fortolkning. Derfor kan der siges både for og imod. Men som jeg sagde: vi vil fortsætte arbejdet for, at vi kan få en anden formålsparagraf, og det gø-